

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽi/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	1010201974
Dátum vydania rozhodnutia:	04.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010201974.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EUREA, občianske združenie, so sídlom Tupého 25/A, Bratislava, zastúpený: Mgr. Vladimír Šárník, advokát so sídlom Západný rad 39, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 04.10.2010 a rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-39/2010 zo dňa 15.10.2010, o odvolaní žalovaného a odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/327/2010-38 zo dňa 28.09.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/327/2010-38 zo dňa 28.09.2012 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 04.10.2010, ktoré vzniklo márnym uplynutím 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia odvolania druhostupňovému správneému orgánu podľa § 19 ods. 3 zák. č. zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov. Krajský súd súčasne zrušil aj rozhodnutie žalovaného vydané pod č. SLV-OLVS-39/2010 zo dňa 15.10.2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že fiktívne rozhodnutie vytvorilo prekážku rozhodnutej veci podľa § 30 ods. 1 písm. i/ Správneho poriadku, ktorá bráni vydaniu riadneho rozhodnutia v tej istej veci.

Krajský súd vychádzal z premisy, že predložením rozkladu vedúcemu ústredného orgánu (ministromi), sa rozumie deň doručenia rozkladu do podateľne tohto ústredného orgánu (ministerstva), a preto vnútorné postupy o predkladaní pošty z hľadiska zachovania lehoty na vydanie rozhodnutia o rozklade nie sú rozhodujúce. Podľa § 19 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 211/2000 Z.z.“) v lehote 15 dní odo dňa doručenia odvolania druhostupňovému správneému orgánu

bol žalovaný povinný vydať rozhodnutie o odvolaní (rozklade). Žalovaný v zákonom určenej lehote rozhodnutie o rozklade nevydal, a preto nastala fikcia vydania rozhodnutia, ktorým žalovaný rozklad zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. KM-759-001/SI-2010 zo dňa 26.08.2010 potvrdil. Lehota na vydanie rozhodnutia uplynula dňom 04.10.2010 (prvý pracovný deň po sobote) a za deň doručenia tohto rozhodnutia žalobcovi sa považuje deň 06.10.2010. Doručením druhostupňového správneho rozhodnutia účastníkom konania sa považuje rozhodnutie za právoplatné a vykonateľné (§ 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov). V rozhodnom čase žalobcovi nebolo doručené žiadne rozhodnutie o rozklade, preto platí právna fikcia, že minister vnútra Slovenskej republiky ako odvolací orgán rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie napadnuté rozkladom potvrdil. Fiktívne rozhodnutie ministra nemôže samo o sebe spĺňať náležitosti § 47 správneho poriadku, čo však neznamená, že takéto rozhodnutie stojí mimo prieskumu v správnom súdnictve. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, preto ho podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-39/2010 zo dňa 15.10.2010 krajský súd zrušil, keď mal vzhľadom na vyššie uvedené za to, že ide o ďalšie rozhodnutie o tom istom predmete po vydaní fiktívneho rozhodnutia žalovaného.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobný návrh žalobcu o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia zo dňa 04.10.2010 zamietne. Namietal, že z logického výkladu prvej vety ust.

§ 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. vyplýva, že odvolací orgán je povinný rozhodnúť do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou, nehovorí o tom, že odvolací orgán je povinný rozhodnúť do 15 dní odo dňa doručenia odvolania žiadateľom. Povinnou osobou bol v tomto prípade Úrad boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý v súlade s § 57 zákona č. 71/1967 Zb. rozklad spolu so spisovým materiálom postúpil svojmu nadriadenému orgánu, ktorou je osobitná komisia ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhov rozhodnutí ministra o rozkladoch, v lehote 30 dní, tak ako to ustanovuje § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Osobitnej komisii ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhov rozhodnutí ministra o rozkladoch ako nadriadenému orgánu, bol rozklad žalobcu doručený povinnou osobou dňa 05.10.2010. Následne na to vydal minister vnútra Slovenskej republiky dňa 15.10.2010 rozhodnutie č. SLV-39/OLVS-2010. Toto rozhodnutie bolo vydané v 10. deň odo dňa doručenia rozkladu povinnou osobou na osobitnú komisiu ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhov rozhodnutí ministra o rozkladoch, bolo teda vydané v súlade s lehotou stanovenou v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. Z obsahu administratívneho spisu SLV-39/OLVS-2010 považoval žalovaný za jednoznačne preukázané, že rozklad žalobcu bol povinnej osobe doručený dňa 22.09.2010. Tento bol povinnou osobou spolu so súvisiacim spisovým materiálom odvolaciemu orgánu doručený 30.09.2010 (teda v lehote vyplývajúcej z § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.), pričom minister rozhodol o rozklade dňa 15.10.2010 (teda v lehote stanovenej v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z.). Na podporu týchto tvrdení poukázal na právoplatné rozhodnutia v skutkovo a právne zhodných veciach, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2SžoKS 259/2004 zo dňa 28.05.2005 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2SŽi/7/2011 zo dňa 21.03.2012.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Žalobca podal odvolanie proti výroku o trovách konania a žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov prvostupňového konania v uplatnenej výške 335,04 €. Uviedol, že podaním zo dňa 20.12.2010 si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 335,04 €, pričom pri vyčíslení trov právneho zastúpenia postupoval podľa ust. § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, keďže predmetom žaloby boli dve rozhodnutia - 1. fiktívne rozhodnutie zo dňa 04.10.2010 a 2. písomne vyhotovené rozhodnutia zo dňa 15.10.2010. Išlo teda o konanie o dvoch spojených veciach, a preto mala byť priznaná zvýšená náhrada trov konania v zmysle ust. § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., napadnutý rozsudok pre nesprávny výklad a aplikáciu ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu malo byť fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 04.10.2010, pričom medzi účastníkmi konania bol sporný výklad ustanovenia § 19 ods. 3 veta prvá zákona č. 211/2000 Z.z., a to s ohľadom na skutočnosť, že uvedené ustanovenie spája povinnosť rozhodnúť o odvolaní do 15 dní, od právnej skutočnosti, ktorá je vymedzená ako „doručenie odvolania povinnou osobou“. Výklad predmetného ustanovenia uskutočňoval najvyšší súd ako súd odvolací v právnej veci v rozsudku sp. zn. 3SŽi/19/2012 [EUREA, občianske združenie c/a Ministerstvo vnútra SR] zo dňa 04.12.2012. V súlade s § 250ja ods. 7 O.s.p. najvyšší súd poukazuje na rozsudok ako relevantnú prejudikáciu a uvádza jeho text:

„Ustanovenie § 19 ods. 3 veta prvá zákona č. 211/2000 Z.z. vychádza z doručenia odvolania povinnou osobou a nie z doručenia odvolania žiadateľom. Toto ustanovenie systematicky nadväzuje na subsidiárnu aplikáciu ustanovení správneho poriadku na konanie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy v správnom konaní. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na právne situácie neupravené zákonom č. 211/2000 Z.z. sa subsidiárne aplikuje správny poriadok. Odvolacie konanie je takýmto spôsobom subsidiárne upravené v správnom poriadku. Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Vychádza sa tu z predpokladu, že konanie sa vedie v administratívnom spise a administratívny spis vedie a má ho k dispozícii prvostupňový orgán, preto odvolanie sa podáva na správnom orgáne prvého stupňa. V nadväznosti na podané odvolanie správny orgán má v zmysle § 57 ods. 1 správneho poriadku možnosť vybaviť vec autoremedúrou a o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie. Následne, ak nezvolí tento procesný postup v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 správneho poriadku, predloží odvolanie spolu s výsledkami doplneného konania so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď odvolanie došlo a upovedomí o tom účastníka konania. V tomto kontexte najvyšší súd dospel k záveru, že ustanovenie § 19 ods. 3 prvá veta zákona č. 211/2000 Z.z. počíta s týmto procesom predkladania spisu prvostupňovým správnym orgánom, a preto sa ustanovuje 15 dňová lehota na rozhodnutie od doručenia odvolania povinnou osobou, tzn. od doručenia odvolania spolu so spisovým materiálom. Tento postup sa primerane aplikuje na konanie o rozklade (§ 61 ods. 3 správneho poriadku). Rozhodnutiu o rozklade predchádza procesný postup rozkladovej komisie a vyhotovenie návrhu rozkladovou komisiou, ktorá vykonáva procesné úkony spojené s predložením veci na rozhodnutie o rozklade, obdobne ako správny orgán prvého stupňa. Rozkladová komisia preto tieto úkony robí najneskôr v lehote podľa § 57 ods. 2 správneho poriadku v spojení s § 61 ods. 3 správneho poriadku. Podľa názoru najvyššieho súdu zmienená subsidiárna aplikácia správneho poriadku i na konanie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. je v súlade s princípom dobrej verejnej správy. Z tohto dôvodu najvyšší súd dospel k záveru, že lehota na rozhodnutie ministromi podľa § 19 ods. 3 prvá veta zákona č. 211/2000 Z.z. plyní od predloženia rozkladu spolu so spisom.“

Keďže lehota na vydanie rozhodnutia o odvolaní plynula od predloženia rozkladu spolu so spisom dňa 05.10.2010, ktoré v danom prípade bolo vykonané prípisom č. PPZ-OKAP-264-001/2010 zo dňa 30.09.2010, je vylúčené, aby fiktívne rozhodnutie vzniklo dňa 04.10.2010 tak, ako to tvrdil žalobca. Fiktívne rozhodnutie v danej veci nevzniklo. Neexistuje prekážka res iudicata brániaca krajskému súdu v súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-39/2010 zo dňa 15.10.2010.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.